

dung nhan

*Áo còn mấy nếp tiêu sơ
Tay ê ẩm vịn mắt lơ láo nhìn
Ngọn cao núi đá gập ghềnh
Tôi hoa kiếm thép tôi rình rập tôi.*

*Khi sâu muộn lúc yên vui
Khi hăm hở có lúc nguôi lạnh đời
Ở đây người mất tin người
Tôi giăng dây cấm nốt thời lãng du.*